

Prima instanță: Judecătoria Buiucani
(judecător Corina Ursachi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Anton Maria)

Î N C H E I E R E

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componență

Președintele completului

Judecători

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Mitioglu Pavel și Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mitioglu Pavel împotriva Societății pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin neachitarea plăților salariale și cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” către Mitioglu Pavel privind încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Postolache Vitalie în interesele apelantului Mitioglu Pavel și cererea de apel declarată de avocatul Secrieru Oxana în interesele apelantului Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” și menținută hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 20 februarie 2015 Mitioglu Pavel, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Vitalie Postolache, a înaintat cerere de chemare în judecată către SA ”Corporația de Finanțare Rurală”, solicitând încasarea din contul SA ”Corporația de Finanțare Rurală” în beneficiul lui Mitioglu Pavel a sumei de 356639,00 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin neachitarea retribuției muncii în temeiul contractului individual de muncă nr. 067/2009 din 12.01.2009, rezultată din reflectarea necorespunzătoare a timpului de muncă prestat efectiv, inclusiv a muncii suplimentare, a muncii prestate în zilele de repaus și zilele de sărbătoare nelucrătoare în funcția de jurist/șef-adjunct, pentru perioada 01 ianuarie 2013 – 04 august 2014; încasarea sumei de 50000,00 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin neachitarea retribuției muncii în temeiul contractului individual de muncă, rezultată din reflectarea necorespunzătoare a timpului de muncă prestat efectiv, inclusiv a muncii suplimentare, a muncii prestate în zilele de repaus și zilele de sărbătoare nelucrătoare în funcția de jurist/șef-adjunct, pentru perioada 01 februarie 2012 – 31 decembrie 2012;

încasarea sumei de 62000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neachitarea retribuiției muncii pentru perioada 01 februarie 2012 – 08 octombrie 2014; încasarea sumei de 99000,00 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin neachitarea la timp a retribuiției muncii prestate în calitate de șofer în baza contractului de muncă, pentru perioada 01 februarie 2012 – 04 august 2014 și a sumei de 30000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru aceeași perioadă, precum și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.2-7, vol.I).

La data de 04 septembrie 2015, reprezentantul reclamantului Mitioglu Pavel, avocatul Vitalie Postolache a depus cerere de completare a temeiurilor și concretizare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea din contul SA ”Corporația de Finanțare Rurală” în beneficiul lui Mitioglu Pavel a sumei de 514095,08 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 60000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin neachitarea retribuiției muncii în temeiul contractului individual de muncă, rezultată din reflectarea necorespunzătoare a timpului de muncă prestat efectiv, inclusiv a muncii suplimentare, a muncii prestate în zilele de repaus și zilele de sărbătoare nelucrătoare în funcția de jurist/șef-adjunct, pentru perioada martie 2013 – august 2014 ; încasarea sumei de 123294,60 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 30000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin neachitarea la timp a retribuiției muncii prestate în calitate de șofer în baza contractului de muncă, pentru perioada martie 2012 – 04 august 2014; încasarea sumei de 412183,30 lei cu titlu de penalități de întârziere pentru neachitarea retribuiției muncii prestate, pentru perioada 01 aprilie 2012 – 23 iunie 2015 (f.d. 1153-156, vol. I).

În motivarea acțiunii înaintate, reclamantul a indicat că prin contractul individual de muncă nr.067/2009 din 12.01.2009 a fost angajat în funcție de jurist în cadrul SA ”Corporația de Finanțare Rurală”, părțile contractante semnând fișa de post din 12.01.2009. Conform pct.3.2 lit. a) din contract, Corporația s-a obligat să respecte legile și actele normative, iar conform pct.3.2 lit.i) Corporația s-a obligat să îndeplinească alte obligații stabilite de legislația muncii, de alte acte normative și de contractul individual de muncă. Conform pct.4.1 din contract, regimul de muncă a salariatului se stabilește cu o durată normală timpului de 40 ore pe săptămână. Conform pct.4.2 din contract, durata săptămânala de muncă se stabilește de 5 zile pe săptămână, cu 2 zile de repaus, iar conform pct.4.3 din contract, durata zilnică a timpului de muncă se stabilește de 8 ore pe zi, cu o oră repaus. Potrivit pct.5.1 lit. a) din contract, lui Mitioglu Pavel i-a fost stabilită o retribuiție a muncii prestate în cuantum de 7000,00 lei lunar.

Conform fișei de post din 12.01.2009, semnată de ambele părți, sunt descrise pe larg pe 4 pagini toate atribuțiile de serviciu ale salariatului Mitioglu Pavel, scopul general al funcției fiind îndeplinirea activității de apărare a drepturilor și intereselor legitime ale Corporației.

Mai invocă reclamantul că în temeiul Acordului adițional nr.2012/01 din 02.01.2012, i-a fost modificat salariul lunar la 9000,00 lei, iar în temeiul Acordului adițional nr.2012/02 din 01.03.2012 la contractul individual de muncă nr.067/2009 din 12.01.2009, Mitioglu Pavel a fost numit în funcție de Șef adjunct ai Departamentului juridic, concomitent fiind modificat cuantumul retribuiției stipulat la pct. 5.1 lit.a) părțile convenind asupra modificării și expunerii în următoarea redacție: “a) Salariul lunar în mărime de 13000,00 lei. De asemenea, a fost modificată și completată fișa postului la Contractul individual de muncă,

stabilite atribuțiile de serviciu și sarcinile de bază ale Șefului adjunct al Departamentului juridic a SA ”Corporația de Finanțare Rurală”.

Potrivit Acordului adițional nr.2013/01 din 01.05.2013 la Contractul individual de muncă nr.067/2009 din 12.01.2009 părțile au convenit la operarea modificărilor în pct.5.1 lit. b) care a fost expus în următoarea redacție: „Plata unică lunară în mărime brută de 2700,00 lei, stabilită pentru suportul acordat Asociației de Economii și împrumut ”Colicăuți” reprezentarea intereselor în instanțele judecătorești în vederea recuperării creanțelor problematice AEÎ ”Colicăuți” pentru perioada până la data de 01 mai 2014.

Prin Ordinului Președintelui Corporației nr.98-p din 04.08.2014, raportul de muncă cu reclamantul angajat în funcția de Șef adjunct al Departamentului Juridic a fost suspendat în temeiul art.78 Codul Muncii, suspendare, pe care Inspectoratul de Stat al Muncii a calificat drept unilaterală, neîntemeiată și abuzivă.

Potrivit Acordului adițional nr.2014/01 din 07.08.2014 la contractul individual de muncă nr.067/2009 din 12.01.2009, părțile contractante au convenit la operarea modificărilor în pct.4.1 din Contract care a fost expus în următoarea redacție: ”Se stabilește regimul de muncă al salariatului de 20 ore pe săptămână”; pct. 4.3 din contract a fost expus în următoarea redacție: ”Durata timpului de muncă se stabilește de 4 ore pe zi cu programul de lucru între orele 13.30 - 17.30; pct 5.1 lit.a) din contract a fost expus în următoarea redacție: ”Se stabilește salariul lunar în mărime de 13000 lei pentru timpul de muncă cu regim deplin. Pentru regimul de timpul parțial salariul corespunde timpului de muncă efectiv prestat”.

Menționează că la data de 09.09.2014 Mitioglu Pavel a adresat o petiție Inspectoratului de Stat al Muncii despre lezarea drepturilor și garanțiilor sale de salariat prevăzute de lege, inclusiv pe faptul că angajatorul nu a dus evidența efectivă a timpului de muncă prestat efectiv, lucrând suplimentar peste orele de muncă din programul stabilit în contractul individual de muncă și fișa de post, reclamantul a prestat pe lângă funcția de jurist, Șef adjunct al Departamentului Juridic și munca de șofer, fără a fi perfectat corespunzător contract individual de muncă remunerat pentru această activitate de șofer pe parcursul mai multor ani, iar pentru această muncă prestată Mitioglu Pavel trebuia lunar remunerat suplimentar de către Corporația pentru cumularea de funcții sau prestarea muncii în cumul.

Conform Ordinului Președintelui Corporației nr.121-p din 08.10.2014, reclamantul a fost demis din funcția de Șef-adjunct al Departamentului Juridic în conformitate cu prevederile alin. (2) art.85 Codul Muncii, în legătură cu concediul pentru îngrijirea copilului, începând cu 09.10.2014. În urma controlului efectuat de către Inspectoratul de Stat al Muncii la Corporație, prin răspunsul nr.M-619/14 din 20 octombrie 2014, s-a constatat încălcarea drepturilor lui de salariat și a legislației muncii în vigoare prin suspendarea ilegală unilaterală a contractului individual de muncă nr.067/2009 din 12.01.2009, contrar prevederilor art. 78 alin.(2) Codul Muncii al RM. Inspectoratul de Stat al Muncii a mai constatat că, angajatorul nu a dus real evidența timpului de muncă prestat efectiv față de Mitioglu Pavel, inclusiv a muncii prestate în zilele de repaus și zilele de sărbătoare nelucrătoare, foile de parcurs nu coincideau cu tabelele de pontaj, contrar prevederilor art.106 Codul Muncii. Pentru acestea și alte încălcări ale legislației muncii, conducătorului SA ”Corporația de Finanțare Rurală” i-a fost înmănat un proces-verbal de control cu prescripția de a înlătura încălcările depistate în termen de 20 zile, cu informarea în scris a

Inspectoratului de Stat al Muncii. De asemenea a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 55 alin.1 din Codul Contravențional și remis spre examinare în instanța de judecată. Privitor la exercitarea muncii în calitate de șofer, în urma controlului, Inspectoratul de Stat al Muncii a constatat că de către angajator nu a fost încheiat contract individual de muncă pentru funcția de șofer prestată de către Mitioglu Pavel, deși s-a stabilit faptul întocmirii foilor de parcurs în privința autoturismului Dacia Logan număr de înmatriculare C RF 109, care a fost transmis în responsabilitatea sa și unde în calitate de șofer este menționat salariatul Mitioglu Pavel.

De asemenea, în motivarea cererii înaintate a indicat că, la data de 05 noiembrie 2014, reieșind din constatările Inspecției de Stat a Muncii și potrivit prevederilor art. 106, art. 156 alin. (1) și (2), art. 157 și art. 158 Codul Muncii, reclamantul s-a adresat Corporației cu o cerere prin care a solicitat: restabilirea, în conformitate cu dispozițiile art.106 Codul Muncii, pentru perioada ultimilor trei ani de muncă, indexarea obligatorie, calcularea și achitarea penalităților, a evidenței timpului de muncă prestat efectiv pentru perioada ultimilor trei ani de muncă, având drept valori de referință informația reală reflectată în foile de parcurs, întocmite în privința autoturismului Dacia Logan n/î C RF 109, al cărui conducător a fost; recalcularea și achitarea tuturor plăților salariale, concediilor, indemnizațiilor și altor plăți cuvenite în temeiul Contractului individual de muncă și legislației muncii în vigoare, în strictă conformitate cu rigorile statuate de art.156 alin. 1) și (2); 157 și 158 Codul Muncii al RM; calcularea și achitarea retribuției muncii pentru cumulare de profesii, în conformitate cu dispozițiile art.156 alin. (1) și (2) CM al RM, pentru perioada ultimilor trei ani de muncă, indexarea obligatorie, calcularea și achitarea penalităților legale stabilite pentru fiecare zi de întârziere, compensarea pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia. La data de 05 noiembrie 2014 Mitioglu Pavel a solicitat de la Corporație prezentarea informației privind salariul tarifar/mediu pe unitate stabilit pentru profesia de șofer în SA ”Corporația de Finanțare Rurală”, în perioada ultimilor 3 ani de zile.

La data de 14 noiembrie 2014, Mitioglu Pavel a recepționat un răspuns din partea Cabinetului Avocatului Oxana Secrieru, potrivit căruia se atestă despre nesoluționarea cerințelor expuse în cerere, pretinzându-se că în temeiul actului de audit intern s-a constatat că salariatul Mitioglu Pavel în perioada ultimilor trei ani a utilizat autoturismul în scopuri personale în zilele de odihnă și în scop personal, astfel cauzând prejudicii SA ”Corporația de Finanțare Rurală”, menționându-se că au fost efectuate toate calculele aferente drepturilor salariale stabilite conform legislației și clauzelor din contractul individual de muncă nr.067/2009 din 12.01.2009. Prin răspunsul oferit de avocat, se mai pretinde de asemenea că salariatul Mitioglu Pavel în perioada ultimilor trei ani nu a prestat muncă suplimentară și nici muncă în zilele de repaus sau cele de sărbătoare nelucrătoare, iar foile de parcurs invocate nu reflectă timpul de muncă prestat efectiv, evidența acestuia fiind ținută în baza foilor colective de prezență. Suplimentar s-a menționat că în urma controlului intern efectuat de secția juridică și departamentul resurse umane nu s-a depistat nici un ordin al angajatorului cu privire la obligarea salariatului Mitioglu Pavel de a presta munca suplimentară sau prin cumul, fapte probate prin actul de constatare menționat.

La data de 21 noiembrie 2014 Mitioglu Pavel a solicitat prezentarea copiilor autentificate în modul stabilit de lege a actelor după cum urmează: - Actul de audit intern, menționat la pct.1 din răspuns; informația detaliată privind veniturile calculate și achitate în

folosul persoanei fizice, precum și contribuțiile sociale și impozitul pe venit reținut din aceste venituri, calculate în temeiul Contractului individual de muncă nr.2009/067 din 12 ianuarie 2009; foile de parcurs întocmite în privința autoturismului Dacia Logan n/î C RF 109, din momentul transmiterii în folosință și până la 05.08.2014; tabelele de pontaj întocmite în baza contractului de individual de muncă nr.067/2009 din 12.01.2009 în privința salariatului Mitioglu Pavel pentru perioada 12.01.2009 - 08.10.2014; actul de constatare, menționat la pct. 4 din răspuns și actul juridic, contractul de mandat și/sau mandatul prin care se atestă transmiterea împuternicirilor Cabinetului Avocatului Oxana Secrieru.

La data de 02 februarie 2015, în conformitate cu art.332 Codul Muncii al RM, Mitioglu Pavel a depus o cerere prealabilă, prin care a solicitat repetat Corporației achitarea prejudiciilor materiale și morale pe diferite perioade, inclusiv compensarea serviciilor juridice, de asemenea și prezentarea actelor care se păstrează la Corporație și sunt necesare pentru apărarea drepturilor sale legale, însă menționează că până în prezent nu a recepționat actele solicitate sau vreun înscris de la Corporație sau reprezentantul său, solicitările adresate au fost ignorate în totalitate.

La data de 24 februarie 2015 SA "Corporația de Finanțare Rurală" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Mitioglu Pavel, solicitând încasarea sumei de 50138,77 lei cu titlu de prejudiciu pentru folosirea informației cu caracter confidențial (f.d.5-7, vol.II).

În motivarea cererii înaintate SA "Corporația de Finanțare Rurală" a indicat că la data de 25 aprilie 2005 a fost încheiat un contract individual de muncă între SA "Corporația de Finanțare Rurală" și Mitioglu Pavel cu nr.2005/067 din 25 aprilie 2005, care mai apoi a intrat în desuetudine și ulterior părțile au încheiat un nou contract individual de muncă la 12 ianuarie 2009, prin care Mitioglu Pavel a fost angajat în funcție de jurist în cadrul SA "Corporația de Finanțare Rurală".

Menționează că conform punctului 2.3. din contractul individual muncă, juristul Mitioglu Pavel este obligat să respecte condiția de confidențialitate, atât în timpul prestării muncii, cât și după încetarea contractului individual de muncă, însă contrar acestor prevederi, Mitioglu Pavel a difuzat informații cu caracter confidențial și folosește până în prezent această informație la locul actual de muncă în scopuri ilicite, în detrimentul SA "Corporației de Finanțare Rurală", acțiuni care i-au cauzat prejudicii în sumă de 50138,77 lei. Conform procesului verbal întocmit în urma controlului efectuat la SA "Corporația de Finanțare Rurală" în temeiul ordinului nr.106 din 11 noiembrie 2014, au fost verificate datele din foile de parcurs pentru automobilul de model Dacia Logan, n/î C RF 109, care s-a aflat în gestiunea lui Mitioglu Pavel pe perioada 2011-2014. În urma controlului s-a constatat că Mitioglu Pavel, folosind acest automobil, a circulat neautorizat în zilele de odihnă, zile de sărbători, zile de concedii anuale de odihnă și zile de concedii medicale, parcurgând în aceste zile 15290 km, pentru ce s-au consumat circa 771 litri de motorină, valoarea căreia se estimează la 13030,00 lei, conform prețului pentru motorină de calitate respectivă la stațiile de alimentare "Petrom".

Mai menționează că la data de 30 decembrie 2014 lui Mitioglu Pavel i-a fost trimisă o cerere prealabilă, urmare a căreia părțile nu au ajuns la o înțelegere.

SA "Corporația de Finanțare Rurală" solicită de a încasa de la Mitioglu Pavel în contul SA "Corporația de Finanțare Rurală" suma de 50138,77 lei cu titlu de prejudiciu pentru

folosirea informației cu caracter confidențial; a încasa de la Mitioglu Pavel în contul SA ”Corporația de Finanțare Rurală” suma de 13030 lei ce constituie contravaloarea a 771 litri de motorină consumată în zilele de odihnă, zile de sărbători, zile de concedii anuale de odihnă și zile de concedii medicale, calculată conform prețului pentru motorina de calitate respectivă la stațiile de alimentare ”Petrom” și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iunie 2015, cererile sus menționate au fost conexe într-o procedură (f.d.84-85, vol.II).

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Mitioglu Pavel către SA ”Corporația de Finanțare Rurală” și cererea de chemare în judecată înaintată de SA ”Corporația de Finanțare Rurală” către Mitioglu Pavel, au fost respinse ca fiind neîntemeiate (f.d.6, 19-57, vol. IV).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 a fost respins apelul declarat de avocatul Postolache Vitalie în interesele apelantului Mitioglu Pavel și cererea de apel declarată de avocatul Secrieru Oxana în interesele apelantului Societatea pe Acțiuni ”Corporația de Finanțare Rurală” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016 (f.d. 146-161, vol. IV).

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că în momentul încetării raporturilor de muncă, contabilitatea a calculat și achitat salariul angajatului Mitioglu Pavel, fapt care nu a fost negat de însuși apelantul Mitioglu Pavel, iar careva restanțe salariale la momentul încetării raportului juridic de muncă nu au fost depistate, toate orele lucrate fiind remunerate în momentul încetării raportului de muncă. Astfel, constatând achitarea necorespunzătoare a tuturor plăților salariale la momentul încetării raportului de muncă, apelantul urma ca în acel moment să adreseze angajatorului careva cereri privind recalcularea sumelor datorate. Mai mult ca atât, în cadrul examinării cauzei, din materialele dosarului nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar demonstra prestarea muncii de către apelant în timpul său de odihnă și în zilele de sărbătoare. Apelantul nu a obiectat la momentul demisiei referitor la calculul timpului de muncă prestat. Or, în timpul activității sale apelantul nu și-a manifestat careva dezacord cu orarul timpului de muncă, iar în situația în care acestuia i-a fost acordat concediu parțial plătit, apelantul a solicitat reluarea raporturilor de muncă. În opinia instanței de apel, acest fapt denotă lipsa fundamentului argumentelor apelantului, potrivit cărora dânsul a activat în afara programului de lucru prevăzut de lege și actele de angajare ale angajatorului, mai cu seamă în condițiile în care apelantul activa în funcția de jurist în cadrul Corporației, respectiv acesta a cunoscut că antrenarea salariatului la munca peste program, urma să aibă loc în temeiul ordinului angajatorului. Un careva ordin în acest sens nu a fost prezentat în cadrul examinării cauzei. De asemenea, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia, depășirea timpului de muncă se confirmă prin scrisoarea Inspectoratului de Stat al Muncii, deoarece potrivit scrisorii în cauză s-a constatat doar evidenței insuficiente a timpului de muncă, circumstanță care nu poate fi reținută de instanță la baza hotărârii, deoarece din aceasta nu rezultă cu certitudine faptul activității apelantului peste programul de lucru.

Cu referire la argumentul apelantului potrivit căruia dânsul a prestat și munca de șofer, instanța de apel a concluzionat că aceasta nu și-a găsit confirmarea în cadrul examinării cauzei, deoarece careva contracte individuale de muncă în calitate de șofer ori careva

contracte civile care ar confirma activitatea de șofer în cadrul Corporației, instanței nu au fost prezentate. Or, prestarea muncii prin cumul, fiind o modalitate a raportului juridic de muncă prevăzut de lege, trebuie să fie demonstrat prin actul de dispoziție al angajatorului, prin care salariatul a fost angajat prin cumul, acesta nu se confirmă prin declararea cărorva activități în afara programului. Mai mult ca atât, funcția de șofer în cadrul Corporației este deținută de alte persoane, iar deținerea automobilului ca echipament de serviciu, nu confirmă prestarea muncii prin cumul în calitate de șofer. Apelantul eronat interpretează faptul deplasării sale cu automobilul în scopuri de serviciu, ca prestând și munca de șofer.

La acest capitol, Colegiul judiciar a remarcat că foile de parcurs în mod întemeiat nu au fost reținute de către instanța de fond în confirmarea muncii prin cumul prestate de către apelant, deoarece prevederile art. 267 Codul Muncii, stipulează expres că munca prin cumul se prestează în temeiul unui contract individual de muncă distinct, încheiat cu consimțământul angajatorului de la locul de muncă de bază. Mai mult ca atât, la momentul demisiei apelantul a înaintat cerere privind demiterea din funcția de jurist, șef-adjunct al Departamentului juridic al Corporației și nu din funcția de șofer.

Totodată instanța de apel a respins pretențiile privind încasarea prejudiciului moral având în vedere că în cadrul examinării cauzei nu și-au găsit confirmare pretențiile privind încasarea plăților salariale pentru timpul de muncă prestat suplimentar și în calitate de șofer,.

Cu referire la cererea SA "Corporația de Finanțare Rurală" înaintată către Mitioglu Pavel privind încasarea prejudiciului, instanța de apel a conchis că suportul probatoriu prezentat de către reclamantul-pârât SA "Corporația de Finanțare Rurală" nu este în măsură să confirme prejudiciul cauzat angajatorului, deoarece acesta nu confirmă în mod obiectiv și cert toate deplasările apelantului, dacă acestea au fost în scop de serviciu ori în interes personal. Iar, sesizând abuzarea angajatului de drepturile sale conferite de angajator, ultimul urma să pună capăt acestor abuzuri din momentul depistării lor și nu în momentul încetării raporturilor de muncă.

Cu referire la nerespectarea clauzei de confidențialitate, instanța de apel a opinat că pentru a invoca clauza de confidențialitate, acesta urma a fi prevăzută în contractul individual de muncă, ori în alte înscrisuri cu caracter normativ, cunoscute de apelant, care ar incuba ultimului obligația de nedivulgare a informației confidențiale. Astfel, în cadrul examinării cauzei, invocând cauzarea prejudiciului prin utilizarea informației confidențiale, apelantul urma să argumenteze instanței și să probeze cauzarea prejudiciului invocat, în lipsa acestui fapt instanța fiind în imposibilitate de admite repararea unei pagube în mod arbitrar, fără a-și justifica concluzia pe marginea suportului probator care confirmă cuantumul pagubei solicitate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a notat că SA "Corporația de Finanțare Rurală" s-a limitat declarativ la invocarea divulgării de către Mitioglu Pavel a informațiilor confidențiale, însă nu a confirmat acest fapt prin careva mijloace de probă. Or, despăgubirea persoanei pentru divulgarea de către cealaltă parte a informațiilor confidențiale, are loc în baza principiului răspunderii cu vinovăție, care trebuie să fie bazată pe circumstanțe obiective demonstrate în mod legal.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 18 septembrie 2017, Mitioglu Pavel, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Vitalie Postolache a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, solicitând admiterea recursului,

casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de respingere a apelului declarat de Mitioglu Pavel, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 aprilie 2016 și casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, cu încasarea tuturor cheltuielilor de judecată, precum menținerea în vigoare a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, în partea ce ține de respingerea ca neîntemeiată a apelului declarat de SA ”Corporația de Finanțare Rurală” (f.d.168-182, vol. IV).

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material.

La data de 02 octombrie 2017, SA ”Corporația de Finanțare Rurală” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, prin care a indicat că nu este de acord cu soluțiile adoptate de către instanțele ierarhic inferioare, în partea respingerii cererii de chemare în judecată depusă de SA ”Corporația de Finanțare Rurală” către Mitioglu Pavel privind încasarea prejudiciului material. În rest, recurentul SA ”Corporația de Finanțare Rurală” este de acord cu hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016 și decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 (f.d.184-187, vol.IV).

În temeiul art. art. 432, 434, 437,444,445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, SA recurentul ”Corporația de Finanțare Rurală” a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 și hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016, în partea respingerii cererii de chemare în judecată depusă de SA ”Corporația de Finanțare Rurală” către Mitioglu Pavel privind încasarea prejudiciului material și emiterea unei noi hotărâri în partea casată, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SA ”Corporația de Finanțare Rurală” către Mitioglu Pavel privind încasarea prejudiciului material să fie admisă integral. În rest să fie menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 și hotărâră Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016. Suplimentar recurentul SA ”Corporația de Finanțare Rurală” a solicitat compensarea din contul lui Mitioglu Pavel cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat suportate de SA ”Corporația de Finanțare Rurală” în ordine de recurs.

Verificând argumentele invocate de către recurenți în cererile de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA ”Corporația de Finanțare Rurală” și recursul declarat de Mitioglu Pavel sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 decembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Mitioglu Pavel și SA ”Corporația de Finanțare Rurală” câte o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 193, vol.IV). Având în vedere că intimații nu au prezentat referințe în termenul acordat, admisibilitatea recursurilor urmează a fi decisă în lipsa acestora.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit recipisei (f.d. 164, vol. IV), decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 a fost primită de reprezentantul recurentului-intimat Mitioglu Pavel, avocatul V. Postolache la data de 21 iulie 2017, iar potrivit scrisorii de însoțire nr. 12878 (f.d. 165, vol. IV) decizia menționată a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 01.08.2017, astfel recursul depus de Mitioglu Pavel, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Vitalie Postolache la data de 18 septembrie 2017 și recursul depus de reprezentantul SA ”Corporația de Finanțare Rurală”, administratorul Marcel Tonu la data de 02 octombrie 2017 se consideră a fi declarate în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursurile au fost înaintate de reprezentanții părților din proces, astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Din materialele dosarului judiciar rezultă că în prezenta cauza nu au mai fost depuse recursuri din partea participanților la proces.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Iar din conținuturile cererilor de recurs rezultă că, în mare parte, recurenții au reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel și prima instanță nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel și în prima instanță, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursurile declarate de Mitioglu Pavel, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Vitalie Postolache și SA ”Corporația de Finanțare Rurală”, prin intermediul administratorului Marcel Tonu ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Mitioglu Pavel, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Vitalie Postolache și recursul declarat de SA ”Corporația de Finanțare Rurală”, prin intermediul administratorului Marcel Tonu se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton